

Toen ik uw oproep zag aan gewetensbezwaarde agenten dacht ik: 'gaat er nu eindelijk iets gebeuren?'

Want ik loop al jaren met de gedachte rond naar de pers te stappen. En zeker sinds al die covidregels is het nog veel slechter geworden bij de politie. Wanneer de dingen die bij ons gebeuren in een normaal bedrijf zouden gebeuren, of wanneer leraren hun leerlingen zouden behandelen zoals wij jongeren behandelen die zich niet aan één of andere coronaregel houden, dan zou het land te klein zijn geweest.

Maar het lijkt wel of nu alles mag. Het gaat me aan het hart hoe jonge mensen die samen plezier maken en met elkaar omgaan behandeld worden door mijn collega's. Het is echt een schandelijke en beschamende vertoning hoe wij jongeren die de avondklok overtreden en samen in groepjes bij elkaar zitten behandelen.

Als wijkagent ken ik de jongeren uit mijn wijk veelal persoonlijk. Vaak bellen wijkbewoners ons zelf wanneer ze 'overlast' ervaren van jongeren. Dat is natuurlijk een smeos om te bellen. Want voor al dat coronagedoe werden we nooit gebeld en maakte die jongeren veel meer herrie.

Wij komen dan ter plaatse en spreken die kinderen, want het zijn jonge mensen van onder de 18, dus kinderen, dan aan. Pas geleden was het een groep van zo'n twintig kinderen. Ze hingen en zaten bij elkaar in een speeltuintje in de wijk bij een flat. Ja, ze maakten herrie, inderdaad, maar dat doen ze al jaren, en het was 21.15 uur. Ze gaan altijd voor 22.00 uur weg, dat is altijd de afspraak geweest met ze en daar hielden ze zich netjes aan. Nu wordt er opeens gebeld even na 21.00 uur dat ze herrie maken.

We hebben ze aangesproken dat de avondklok in was gegaan. Ze begonnen te zuchten en te kreunen en een paar begonnen te mopperen en te schelden. Het zijn jongeren en dat gebeurde wel eens meer wanneer we ze ergens over aanspraken maar dat liep nooit uit de hand.

Nu hadden we instructie gekregen direct te verbaliseren voor overtreding van de avondklok. Dat is natuurlijk de lont in het kruitvat. Die kinderen hebben geen geld en hun ouders vaak ook niet. Het is een achterstandswijk. Maar we zouden en moesten verbaliseren. Dus het werd een flinke scheldpartij. Daar moet je gewoon stoïcijns onder blijven. Maar mijn collega riep assistentie in en heel de groep werd opgepakt.

Verschillende werden geboeid afgevoerd. Zonder goede reden want er was geen verzet behalve verbaal. Ze werden uitgescholden. Dat was echt discriminatie. Ze moesten maar naar Turkistan oprotten of bij die andere zwartjes gaan zitten in Afrika. En nog meer van dat soort walgelijke opmerkingen.

Ze zijn tot de volgende ochtend vastgehouden. Niet alle ouders zijn gebeld. Die mochten trouwens niet eens komen. Ze hebben die kinderen gewoon de hele nacht opgesloten.

Ik vind dat ik niet meer kan weggelopen met 'ik hield me afzijdig' of 'ik deed er niet aan mee'. Ik was daar, dus ik ben verantwoordelijk. Ik heb ze ook de bus ingeleid dus was ik verantwoordelijk. Ik wilde het niet maar voelde me alsof ik geen keus had.

Ik heb natuurlijk wel een keus. Ik ga weg bij het korps. Ik ben pas 5 jaar geleden agent geworden. Ik ben docent maatschappijleer geweest. Ik ga mijn oude vak weer uitoefenen. Jonge mensen iets bijbrengen i.p.v. ze in een arrestantenbus gooien zonder goede reden.

Maart 2021

Wij spraken af dat u mijn verhaal anoniem plaatst op uw website.

*Deze verklaring is op schrift gesteld aan de hand van het mondelinge verhoor. Omdat gebruik is gemaakt van transcriptiesoftware kan er sprake zijn van taal- en/of spellingfouten, waarvoor onze excuses